

Bacheloroppgave

**Barnevernarbeider med innvandrerbakgrunn i
møte med etnisk minoritetsfamilier**

Sosialt arbeid

2022

*«Hvilken betydning kan ansatte med
innvandrerbakgrunn i barnevernet ha for
innvandrerfamilier?»*

Qasem Anvari & Abdikani Amiin

Antall ord: 9667

HØGSKULEN
I VOLDA

Gruppeerklæring

Denne oppgava er vårt eget og sjølvstendige arbeid. Den gjør ikke bruk av andre sitt arbeid uten at det er oppgitt, den gjør ikke bruk av tekst fra eige arbeid uten at det er oppgitt, og kjelder som er brukt er ført inn i både tekst og kjeldeliste i på en måte som gjør at vi ikke vil få en ‘ufortjent rennomegevinst’. Den har heller ikke vært brukt som eksamensbesvarelse eller arbeidskrav tidligere.

Vi vet at oppgaven vil bli elektronisk kontrollert for plagiat og at alvorlige brud med ‘god sitatskikk’ vert behandla som fusk jf. UH-lova § 4-7 og § 4-8, 3. ledd.

I arbeidet med oppgaven er personopplysninger behandla i samsvar med retningslinjene som er å finne i Canvas. Oppgaven inneheld ikke opplysninger som kan føres tilbake til enskildpersoner ut over det som de har godtatt gjennom samtykke eller som er offentlig kjent.

Vi gir Høgskolen i Volda rett til å publisere oppgaven vederlagsfritt i elektronisk form.

Sammendrag

I dette prosjektet har vi skrevet om innvandrersatte innenfor barnevernstjenesten. Hensikten med denne oppgaven er å skape ny kunnskap og mulige perspektiver om barnevernsarbeiderne med innvandrerbakgrunn. Barnevernet er et av de viktigste offentlige organene og det er derfor interessant og viktig forskningsfelt og belyse. Hos innvandrersatte med minoritetsbakgrunn i barnevernet har de flere fordeler som kan skille dem, og som kan være ressurs for barnevernet som organisasjon for å skape legitimitet og tillit med befolkningen.

Tillit og relasjon har i oppgaven vår visst seg og være grunnleggende viktig i møte med innvandrerfamilier, og derfor har vi valgt å fokusere på de nevnte faktorene for barnevernsarbeiderens møte med innvandrerfamilier. I møte med innvandrerfamilier er det viktig at man benytter seg av kulturellkompetanse og man benytter seg av skjønn for å komme nærmere inn i familiekjernen. Videre er det viktig at man er bevisst på kroppsspråk og manglende informasjon de har om hvordan samfunnet fungerer.

Som barnevernsarbeider er det viktig at man møter innvandrerfamilier med åpent sinn og forståelser for hvordan kulturen deres fungerer. Dette forutsetter at man benytter seg av skjønn og evner og se saker fra flere perspektiv. Det er også viktig at man er bevisst på hva som fremmer og hemmer et godt samarbeid mellom barnevernet og innvandrerfamilier.

Det å vite hvordan man skal handle i møte med innvandrerfamilier kan være utfordrende og det kan være flere faktorer som påvirker hvordan man blir oppfattet og hvordan de velger og respondere på barnevernsarbeideren.

Abstract

In this project, we have written about immigrant employees within the child welfare service. We wrote this assignment for the purpose of creating new knowledge about possible perspectives in which there is a lack of research. The Child Welfare Service is one of the most important public systems and is therefore an interesting and important field of research. Among immigrant employees with a minority background in child welfare services, there are several advantages that can distinguish them, which can be a resource for child welfare services as an organization to create legitimacy and trust with the population.

In this assignment, trust and relationship has shown itself to be an important factor when meeting immigrant families. Therefore, we chose to focus on the aforementioned factors for the child welfare worker's meeting with immigrant families. When meeting with immigrant families, it is important to use cultural competence and to use discretion to get into the family core. Furthermore, it is important to be aware of our body language and the lack of knowledge they may have about how our society works.

As a child welfare worker, it is important to be open-minded when meeting immigrant families, and to be understanding of how their culture works. This requires using discretion and to have the ability to view cases from several perspectives. It is also important to be aware of what promotes and what stops good cooperation between child welfare services and immigrant families.

Knowing how to act when meeting immigrant families can be challenging and there can be several factors that affect how one is perceived and how they choose to respond to the child welfare worker.

Forord

I denne oppgaven vil jeg og partneren min rette en stor takk til samtlige forelesere ved høgskolen i Volda. Foreleserne har visst oss stor engasjement og gitt oss verdifull kompetanse i forkant av prosjektet. Vi opplever at kompetansen og engasjementet har gjort oss i stand til å være meget godt rustet med kunnskap for å utvikle vår unike oppgave. Videre ønsker vi også å rette kjempestor takk til våre medstudenter for hjelpen vi har fått underveis. Jeg og partneren min skal jobbe innenfor barnevernet og som framtidige sosialarbeidere og vi opplever at oppgaven vår står oss særlig nær grunnet vår innvandrerbakgrunn. I den forbindelse har vi valgt en tema- barnevernarbeider med innvandrerbakgrunn. Problemstillingen vår har også forsterket nysgjerrigheten vår på kommende praksisfeltet og videre forskning.

Vi har skrevet oppgaven som gruppe og det har hatt sine fordeler og ulemper. Gruppeoppgave for vår del har fungert fordi vi har flere perspektiver og drøfte sakene fra, og har brukt hverandres styrker der det kan brukes. Vi har også opplevd at gruppeoppgave har vært utfordrende fordi man skal ta hensyn til hverandres skrivemåte og synspunkter. Når det har oppstått uenigheter så har vi løst dette på saklig og profesjonell måte. Det har også på generelt grunnlag vært god atmosfære mellom forfatteren.

I dette prosjektet ønsker vi særlig og rette en helhjertelig tusen takk til Roar Stokken for å ha veiledet oss gjennom oppgaven. Vi ønsker også å takke Roar Stokken for å ha tatt særlig mye hensyn til oss og veiledet oss gjennom oppgaven med god mengde konstruktiv kritikk, samt motiverende ord. På vegne av begge forfatterne er vi takknemlige for all hjelp og motivasjon du har gitt oss, og vi setter stor pris på din innsats

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning.....	1
1.1 Aktualisering	2
1.2 Litteratur.....	2
1.3 Metode.....	3
1. 4 Avslutning av innledning	3
2.0 Kunnskapsgrunnlag	4
2.1 Bakgrunn	4
2.1.1 Generelt om barneverntjenesten.....	5
2.2 Teori	6
2.2.1 Tillit og legitimitet	6
2.2.2 Kommunikasjon	7
2.2.3 Relasjon og samarbeid	8
2.2.4 Kulturkompetanse og Kultursensitivitet.....	9
2.2.5 Skjønnsutøvelse og etikk.....	10
2.3 Forskning på feltet	11
3.0 Metode.....	13
3.1 Valg av metode.....	13
3.2 Informanter.....	14
3.3 Intervju	14
3.4 Etske vurderinger	15
3.5 Analyseprosessen:	16
3.6 Validitet og Reliabilitet	16
4.0 Funn.....	18
4.1 Kulturkompetanse	18
4.2 Språk.....	18
4.3 Utseende	19

4.4 Multi-etnisitet	19
4.5 Tillit	20
4.6 Ressurs	21
4.7 Oppsummering av funn	22
5.0 Drøfting	23
5.1 Betydning for innvandrerfamiliene	23
5.2 Betydning for jobbopplevelse	25
5.3 Betydning for barnevernet som organisasjon	26
6.0 Konklusjon	27
Referanser.....	30

1.0 Innledning

Ifølge en statistikk fra Bufdir, så er barn med minoritetsbakgrunn overrepresenterte i barnevernssaker (Barnevernstiltak til barn med innvandrerbakgrunn, 2021). Samtidig opplever innvandrerfamilier at barnevernet griper inn oftere hos dem enn hos etnisk norske familier (Paulsen & Berg, Myter og realiteter- innvandreres møter med barnevernet, 2021, s. 12). Innvandrerfamiliene føler også at barnevernet verken tar hensyn til deres kulturer, religioner eller tradisjoner (Paulsen & Berg, Myter og realiteter- innvandreres møter med barnevernet, 2021, s. 11).

Vi skal i denne oppgaven prøve å utforske hvordan barnevernets ansatte kan være en ressurs. I dette tilfelle sikter vi på barnevernansatte med innvandrerbakgrunn. Videre skal vi utforske hvordan ansatte med innvandrerbakgrunn kan fremme et mangfoldig barnevern i møte med det flerkulturelle samfunnet. En artikkel i Fontene viser at barneverntjenesten i en bydel i Oslo kommune har vært i kontakt med 323 barn i løpet av et år. Av de 323 barna hadde 149 av dem innvandrerforeldre. Samtidig er det vesentlig å se på ansettelsen i samme barneverntjeneste der kun seks av 56 ansatte har innvandrerbakgrunn (Farahi, Alijeva, Røren, & Østtveit, 2020).

Det er nødvendig å presisere at når vi bruker begrepet «innvandrere» i denne oppgaven, så retter vi oss i hovedsak mot folk fra ikke-vestlige nasjoner. Ikke-vestlige innvandrere er grupper som kommer fra ulike verdensdeler som ikke deler de vestlige levemåtene som norske innbyggere, eksempelvis Iran, Pakistan, Somalia osv (Høge, 2015, s. 106). Innvandrere med ikke-vestlig bakgrunn kommer ofte fra land som følger den kollektivistiske ideologien om barnets oppdragelse og levemåte (Aadnesen & Hærem, 2007, s. 21).

Vi har valgt å sette søkelys på ansatte i barnevernet med innvandrerbakgrunn. Av den grunn ønsker vi å studere om dobbel-identiteten til barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn kan være en metode for å ufarliggjøre barnevernet som organisasjon. Videre ønsker vi å utdype oss om ansatte med flerkulturellperspektiver kan ha bedre forutsetninger til å danne relasjon, tillit og trygghet til innvandrerfamiliene.

For å danne oss bedre forståelse på de følgende utfordringene ønsker vi å intervjuer ansatte som er i direkte kontakt med innvandrerfamilier. I den forbindelse har vi kommet frem til at

informantene vi skal intervjuer må ha innvandrerbakgrunn og er ansatte i barneverntjenesten. På denne måten klarer vi kanskje å få svar på problemstillingen vår.

1.1 Aktualisering

Barnevernet står ovenfor flere komplekse utfordringer i samfunnet og de vil alltid bli utsatt for kritikk. Det er derfor viktig at barnevernsarbeidere i møte med samfunnsborgere opparbeider seg tillitt og legitimitet slik at de kan yte tjenester på best mulig måte (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 17). På bakgrunn av tematikken, har vi valgt å undersøke hvordan barnevernsarbeidere med dobbel-identitet kan anses som en viktig intern ressurs i barnevernet. De kan ha en annerledes kunnskap og forståelse som kan ha en verdi for barnevernet i møte med innvandrerfamilier.

Det første vi skal studere, er viktigheten av kulturell kompetanse i møtet med innvandrerfamilier. Barnevernsarbeidere skal kunne ta hensyn til barnets oppfatning og tolkninger. Derfor er det viktig at barnevernsarbeidere har gode evner til å benytte seg av både skjønn og forståelse i yrkesfeltet. Det er mange faktorer som spiller inn i barnevernets kunnskapsgrunnlag. Interne ressurser og personlige oppfatninger har viktig påvirkningskraft for hvordan ulike saker blir behandlet (Rysst, 2020, s. 91)

For det andre, så hevder innvandrerfamilier at deres foreldreskap, verdier og meninger ikke blir godt nok ivaretatt av barnevernet (Paulsen & Berg, Myter og realiteter- innvandreres møter med barnevernet, 2021, s. 20). Videre opplever innvandrerfamilier at barnevernet ikke viser forståelse ovenfor deres livssituasjon og ståsted. I barnevernloven (§ 4-4, tredje ledd) står det at barnevernet skal ta avgjørelser om eventuelle tiltak til familier basert på prinsipper om at barnets beste er ivaretatt i alminnelig akseptert kunnskapsgrunnlag. Barnevernstjenesten hevder at de har utfordringer når det gjelder å skape tillit og trygghet hos minoritetsforeldre (Aadnesen & Hærem, 2007, s. 65). Dette kan gjenspeiles med innvandrernes oppfatning av hvordan situasjonen er slik den er i dag.

1.2 Litteratur

I denne oppgaven skal vi sette søkelys på barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn. Vi vil studere barnevernsarbeidere med dobbel-identitet som kan benytte sin egen kulturkompetanse til å danne tillit og trygghet mellom barnevernstjenesten og

innvandrersfamiliene. For å kunne undersøke problemstillingen vår, vil vi i stor grad basere det på empirisk datainnsamling. Vi skal benytte oss av teoretiske perspektiver knyttet til tillit og kommunikasjon og andre relevante fagartikler for å kunne tilegne oss kunnskap i forkant av undersøkelsen. Samtidig ønsker vi å utforske hvordan barnevernsansatt med dobbel-identitet påvirker barnevernssaker. Vi kommer også til å benytte oss av skjønnsbegrepet, og hvorfor det er viktig i arbeidet med innvandrersfamilier. Det å anvende skjønn i barnevernsarbeid kan være blant de viktigste redskapene vi har når det gjelder tolkning og handling i yrkesfeltet. Lorentzen hevder at når sosialarbeidere skal ta stilling til og vurdere en situasjon, så må dette være basert på egen vurdering og personlige erfaringer (Kane & Myevang, 2018, s. 110). Moral og faglig kompetanse er viktige rammer i behandling av ulike saker (Kane & Myevang, 2018, s. 110).

Videre skal vi også se nærmere på yrkesetikk, og undersøke hvordan det kan benyttes i forskjellige situasjoner hvor det trengs kompetanse og skjønn. I arbeid med innvandrersfamilier, så kommer en til å møte på kulturer som en må forstå. Ettersom hensikten av barnets beste er forskjellige i de ulike kulturer, så vil det være vesentlig at barnevernsarbeidere utøver skjønn i sitt arbeid med innvandrersfamilier.

1.3 Metode

Vi har i denne oppgaven valgt å samle inn informanter gjennom tre forskjellige kriterier. Informantene skal være ansatt i barnevernstjenesten, ha minoritetsbakgrunn og ha utdanning innenfor det sosialfaglige yrkesfeltet. Vi har derfor valgt å intervju to barnevernspedagoger og en sosionom innenfor barnevernstjenesten. Vi har benyttet oss av kvalitativ intervjuemetode, og analysen skal bære preg av «grounded theory» (Halvorsen, 2008, s. 212). Informantene har ulik kompetanse, men har til felles at de er innvandrere og jobber i barneverntjenesten. Oppgaven vår er bygget på en stegvis deduktiv metode (Tjora, 2018, s. 18).

1.4 Avslutning av innledning

Vi har som mål å innhente kunnskapsgrunnlag gjennom litteratur, og studere dette nærmere gjennom empiriinnsamling fra ansatte i barnevernstjenesten. Vi har valgt å gjøre dette for å danne mest mulig innsyn i hvordan barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn kan være

en viktig ressurs i møte med innvandrerfamilier. For denne oppgaven har vi valgt følgende problemstilling:

«Hvilken betydning kan ansatte med innvandrerbakgrunn i barnevernet ha for innvandrerfamilier?»

Vi har også valgt å ha med tre forskningsspørsmål for å gjøre det enklere for oss å besvare problemstillingen. I den forbindelse ønsker vi å undersøke ulike synspunkter om hvordan barnevernasatte med innvandrerbakgrunn kan være brobyggere mellom barnevernet og innvandrer miljøet.

1. På hvilken måte kan minoritetsarbeideres dobbel-identitet ha betydning for innvandrerfamiliene de møter?
2. På hvilken måte kan minoritetsarbeideres dobbel-identitet spille en rolle for deres jobbopplevelse?
3. På hvilken måte kan minoritetsarbeideres dobbel-identitet ha betydning for deres organisasjon?

2.0 Kunnskapsgrunnlag

Vi har delt følgende kapittelet i tre ulike deler; bakgrunn, teori og forskning på feltet. Dette vil legge føringer for det vi skal undersøke, deretter skal vi sette teorien opp mot funnene vi har fra intervjuene.

2.1 Bakgrunn

I denne delen av oppgaven skal vi ta utgangspunkt i ulike aspekter som har store betydninger i samhandling mellom barneverntjenesten og innvandrerfamilier. Vi vil trekke inn kulturforståelse, retningslinjene en barnevernansatte skal følge. Videre skal vi trekke inn perspektivet om erfarings basert kunnskap og hvordan dette kan være en avgjørende faktor i arbeid med innvandrerfamilier.

2.1.1 Generelt om barneverntjenesten

Barneverntjenesten i Norge er en organisasjon som utfører en av samfunnets viktigste arbeidsoppgaver (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 17). Arbeidsoppgavene innebærer å sikre at barn og unge i Norge lever under et trygt omstendigheter. På bakgrunn av arbeidsoppgavene til barnevernstjenesten skal man sørge for at barn og unge som lever under skadelige forhold får den nødvendige hjelpen og omsorgen de har krav på (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 18). Alle i samfunnet kan sende bekymringsmelding til barneverntjenesten, og alle offentlige instanser er pliktige til å melde fra til barnevernet ved mistanke om barn som lever under omsorgssvikt (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 87).

Barneverntjenesten kan virke som et hjelpeapparat for samfunnet og har midler for å kunne gi bistand til barn, unge og deres foreldre. Dette foregår ved avlastningsplasser for barn og unge, veiledning og råd om barnets omsorgsbehov til foreldrene, eller økonomiskhjelp. I 2019 fikk hele 55000 barn og unge hjelp fra barnevernet (Barnevernstiltak til barn med innvandrerbakgrunn, 2021).

Barnets beste er hovedprinsippet for barnevernet, og dette er lovfestet i barneloven § 4-1 (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 27). Barnevernet jobber og tar utgangspunkt i hva som er best for barnet, og i noen tilfeller kan tolkningen av barnets beste komme i konflikt med foreldres perspektiv om hva som er best for deres barn (Bufdir, Slik jobber barnevernet, 2021). Denne konfliktformen kan vi observere blant innvandrerfamilier. Innvandrerfamilier mener at barnets beste i deres kultur har en annen mening en barnets beste i norsk kultur. De følger gjerne den tradisjonelle oppdragelsesstilen fra hjemlandet deres som kan stride med hvordan samfunnet vil at barnet skal bli oppdratt. Dette kan være en av faktorene som påvirker statistikken i barnevernssaker blant innvandrere. I den forstand kan barnevernets virkelighetsbilde være basert på feil oppfattelse av innvandrerfamilier, og det kan resultere i at innvandrerfamilier viser mistillit og mangel på viljestyrke til å ta imot bistand eller samarbeide med barnevernet.

Barnevernet utfører en av samfunnets viktigste oppgaver og i den forbindelse er det viktig at de har lover og regler som er klare og tydelig (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 17). Lover og forskrifter forplikter barnevernet til og gå inn og forsvare barn som lever under skadelige forhold dersom barnevernet finner mistanke om at barnet lever under forhold som kan være skadelig for barnets helse og utvikling (Bufdir, Hva skjer i en barnevernssak?, 2021). I noen

tilfeller kan dette vekke frykt og krenke enkelte foreldre. Innvandrerfamilier har vist uttrykk for at barnevernet er en fryktet organisasjon, og ønsker ikke innvandrerfamilier å blandet dem inn i privatlivet deres.

Barnets medvirkning er lovfestet i dagens barnevernlov. I den forbindelse skal barnevernsarbeideren legge til rette for at barn og unge får tilstrekkelig og tilpasset informasjon ut ifra deres alder og modenhet. Barn og unge skal kunne uttale seg om sin situasjon, og barnevernet skal legge vekt på barn og unges meninger for videre behandling av saker som angår dem. Barn og unge kan medvirke sin sak ved å gi uttrykk for sin sak gjennom verbal og nonverbal kommunikasjon. Barnevernet skal ta hensyn til barnets etnisitet, religion og språk ifølge barnevernloven § 4-1 (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 50).

2.2 Teori

I denne delen av oppgaven skal vi sette søkelys på begreper som tillit og legitimitet, kommunikasjon, relasjon og samarbeid, kulturkompetanse og kultursensitivitet, og skjønnsutøvelse og etikk. Videre skal vi studere hvordan disse begrepene kan anvendes i arbeide hos barnevernet.

2.2.1 Tillit og legitimitet

Som ansatt innenfor barnevernet kommer man til være i kontakt med klienter med ulike utfordringer. For å kunne utøve hjelp er det en forutsetning at man kan danne relasjon og tillit til sine klienter. Bunkholdt & Kvaran (2015) hevder for at barnevernet skal klare å hjelpe barn og unge så tidlig som mulig, er det avgjørende at barnevernet har legitimitet og tillit blant folk flest (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 17). Vi kan også nevne at tillit forutsetter en trygg relasjon, og en trygg relasjon forutsetter kommunikasjon (Paulsen & Berg, Myter og realiteter- innvandreres møter med barnevernet, 2021, s. 32). Under utøvelsen av relasjonsbygging er det viktig at man er bevisst på hvordan man jobber og hvordan man blir oppfattet av sine klienter.

Det er også viktig under utøvelsen av relasjonsbyggingen at man er bevisst på at relasjonen mellom klient og barnevernsarbeider er en asymmetrisk relasjon. Dette handler om at barnevernsarbeider, har en profesjonell relasjon med klienten under samarbeidsperioden, men at relasjonen opphever når hensikten ikke er der lenger (Kleppe, 2016, ss. 148-149). Det betyr

at klienten stoler på barnevernarbeider kompetanse, samt at barnevernsarbeidere ikke misbruke sin makt. For å skape en god tillit må barnevernsarbeideren bygge en relasjon som skal bære preg av respekt for klientens liv og dens utfordringer, samt ha et sosialfaglig formål. Tillit er ikke noe en kan kreve, men det er noe man får av andre. For å få tillit må en vise engasjement, interesse, respekt, lytte og vise anerkjennelse slik at klienten opplever barnevernsarbeideren som en trygg person. Dette kan bidra til at klienten lettere kan etablere en relasjon dersom barnevernsarbeideren oppleves som en varm og tillitsfull person (Kleppe, 2016, ss. 148-149).

2.2.2 Kommunikasjon

Barnevernsarbeidere kommer i kontakt med ulike posisjoner og roller, det kan være et barn, kollega, foreldre eller andre arbeidspartnere. I den forbindelse er det viktig at barnevernsarbeideren har gode kommunikasjonsevner til å kommunisere med andre. Kommunikasjon handler om å «overføre informasjon, dele erfaringer og ta verbal eller ikke verbal kontakt for å skape mening for to eller flere mennesker» (Huseby & Gjørund, 2015, s. 64). En god kommunikasjon bærer preg av åpenhet og tillit, en slik kommunikasjonsform kan gi grunnlag for opplevelse av felleskap med andre mennesker og for personlig vekst (Huseby & Gjørund, 2015, s. 63). Vi kommunisere gjennom ulike former, både verbalt og nonverbalt. Ved verbal kommunikasjon bruker vi ord til å sende informasjonen til mottaker, mens nonverbal kommunikasjon omhandler å kontakte andre gjennom å sende brev, SMS, eller bruke kroppen vår som ansikt uttrykk og blick (Huseby & Gjørund, 2015, s. 64).

Kommunikasjon har alltid en sender og en mottaker. I den forbindelse er det viktig at sender er klar og tydelig i sitt budskap slik at mottaker oppfatter budskapet riktig (Huseby & Gjørund, 2015, s. 65). Ettersom barnevernsarbeidere ofte er i direkte kontakt med klienter som har ulik bakgrunn er det viktig at barnevernsarbeideren har gode evner innenfor kommunikasjon. Vi vet at det norske samfunnet har blitt et flerkulturelt samfunn, og at det finnes andre kulturer som har ulike verdier og normer når de kommuniserer (Huseby & Gjørund, 2015, s. 90)

Gjørund & Huseby (2015) hevder at vi må ta med i betraktning at vi møter på personer som har vokst opp i ulike delkulturer og tradisjoner. Dermed har man tilegnet seg ulike normer og verdier ved kommunikasjon. Norge har en hoved kultur, men det finnes også flere andre

subkulturer som for eksempel ungdomskultur eller innvandrer kulturer (Huseby & Gjørund, 2015, s. 89). Forfatteren hevder vi må ha kunnskap om at de ulike kulturene som har ulike forståelser og normer for man uttrykker seg i samhandling med andre. Det er derfor viktig at man ikke forhaster seg med å trekke konklusjoner. Som barnevernsarbeidere er det viktig at man er bevisst på hvordan man uttrykker seg for å unngå å bli misforstått (Huseby & Gjørund, 2015, s. 90). Ulikhetene kan være store innen de ulike delkulturene, spesielt når det gjelder nonverbal kommunikasjon.

I kommunikasjon med andre, kan det hende slik at vi kommuniserer på samme måte som vi har blitt tillært, noe som er naturlig. Når det gjelder yrkesutøvere kan det være et krav om å at en viser forståelse, samtidig tar utgangspunkt i klientens bakgrunn og språklig barriere. Forskjellen og betydningen av ulike kroppsspråk som ansiktsuttrykk kan ha ulike betydninger i delkulturer, eksempelvis å nikke på hode kan bety nei, og å riste på hodet betyr ja (Huseby & Gjørund, 2015, s. 90). Dersom en barnevernsarbeider ikke besitter denne kunnskapen i interaksjon med innvandrerfamilier, kan det lett oppstå misforståelse. Dette fordi ulikt kroppsspråk eller stemmebruk kan ha ulik mening for dem, og det samme tilbake. I noen kulturer er det respektløst å se direkte i øynene til den man kommunisere med, mens i Norge kan det oppfattes som ubehagelig å ikke møte blikket til vedkommende man snakker til (Huseby & Gjørund, 2015, s. 90). Dersom vi reflekterer på en kritisk måte kan vi unngå forhastede konklusjoner om holdningene til familier. Barnevernsarbeideren med innvandrerbakgrunn kan prøve å tilegne seg kunnskap om familiens kommunikasjonsmønstre og hvordan kulturen deres fungerer. På den måten viser barnevernsarbeideren interesse og vilje til å lære om ulike kulturer samtidig som vedkommende bygger bro mellom barnevernet og familien (Huseby & Gjørund, 2015, s. 90).

2.2.3 Relasjon og samarbeid

I arbeidet som barnevernspedagog, er relasjon det viktigste verktøyet (Levin & Ellingsen, 2015, s. 112). Teoretikerne forklarer at relasjon er noe som foregår mellom individer i form av det hverdagslige samarbeidet, men også innenfor den profesjonelle samhandlingen mellom hjelper og klient (Levin & Ellingsen, 2015, s. 112). Gjennom interaksjonen med klientene jobber barnevernsarbeideren med relasjonsbygging som påvirker hvordan en blir oppfattet. I den forbindelse jobber barnevernsarbeideren med relasjonsdanning som foregår gjennom interaksjonen mellom hjelper og klient. I den sammenheng jobber barnevernsarbeideren med å skape relasjon for å komme nærmere klienten, og det forutsetter at man har egenskapene for

å skape tillit (Kleppe, 2016, s. 148). Når man arbeider innenfor barnevernstjenesten kommer man til og møte på klienter som befinner seg i vanskeligstilte situasjoner. Dette forutsetter at man har egenskaper til å skape relasjon slik at klientene opplever barnevernet som et trygt hjelpeorgan.

Innvandrerfamiliene hevder at noen av hovedfaktorene som gjør at barnevernet ikke klarer å skape et godt nok samarbeid kan sees i sammenheng med at de ikke forstår hva barnevernet er, samtidig som man har negative fordommer mot barnevernets arbeidsoppgave. En norsk-pakistansk kvinne forklarer for eksempel at hun prøver å tilegne seg norske oppdragelsesevner og verdier når hun prøver å oppdra barnet sitt, men opplever at det er utfordrende og i strid mot egne verdier (Rysst, 2020, s. 106). Samtidig kan barneverntjenesten og ansatte oppleve at de har for lite kunnskap og riktige tiltak i møte med innvandrerfamiliene (Paulsen & Berg, Myter og realiteter- innvandreres møter med barnevernet, 2021, s. 20). I den forbindelse kan det skape vanskeligheter for et godt samarbeid mellom begge parter.

2.2.4 Kulturkompetanse og Kultursensitivitet

Vi kan definere begrepet kulturell kompetanse som *evnen til å samhandle effektivt med folk fra forskjellige kulturer* (Javo, 2010, s. 154). Vi kan forklare kulturkompetanse som en måte å bevisstgjøre ens kulturelle verdensbilde. Ettersom sosialarbeidere ofte møter på mennesker fra ulike kulturer, så vil det være bærekraftig å ha kunnskap om forskjellige kulturer hvor en er oppmerksom på kulturelle uttrykksformer og aksepterer de faktiske kulturforskjellene (Javo, 2010, s. 155). Videre er det viktig at vi ikke bare fokuserer på kulturforskjellene, men også fellestrekkene ved kulturene. Dette er viktig for å kunne tilpasse arbeidet slik at disse erfaringene tvert om blir en ressurs, og ikke et hinder (Javo, 2010, s. 155). Begrepet kultur er aktuelt for oss, ettersom vi skal sette søkelys på barnevernsarbeidere innenfor barnevernet og på hvilken måte det kan virke som en ressurs i møte med i innvandrerfamilier.

Kultursensitivitet er et fagbegrep som definerer hvilken holdning en skal ha i møte med etniske minoriteter. Barnevernsarbeidere skal ha holdninger som bærer preg av åpenhet og anerkjennelse for de forskjellige kulturene de møter (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 65). En slik holdning i barnevernsarbeiderens kunnskapsbase vil bidra til å fremme positive sider ved forskjellige kulturer. Dette er viktige holdninger en barnevernsarbeidere må ha med seg

fremfor å lete etter problemer og ulikhetene mellom kulturene. På denne måten kan man opptre kultursensitivt (Bunkholdt & Kvaran, 2015, ss. 64-65).

2.2.5 Skjønnsutøvelse og etikk

Når man jobber innenfor barnevernet kommer man ofte i situasjoner som forutsetter at man må benytte seg av skjønn framfor å følge rettlinjene slik det er pålagt. Det å anvende skjønn handler om å forstå situasjoner uavhengig av regler, rutiner, prosedyrer og systembaserte regler (Nordby, 2018, s. 126). For å kunne skape muligheter for klientens situasjon er det viktig at barnevernsarbeidere vurderer og viser dømmekraft som både integrerer med klientens interesser i kombinasjon med faglige vurderinger av den konkrete situasjonen. Det å utøve skjønn går ut på at man har evne til å se ulike sider av saken når det kommer til sammensatte utfordrende situasjoner, kompetansen innebærer at man kan bedømme mellom hensyn og interesser (Oterholm, 2015, ss. 172-173).

I utøvelsen av barnevernsrolla ovenfor klientene er en det forutsetning at man klarer å se situasjonen fra ulike perspektiver samt vise forståelse. Som barnevernsarbeider kommer man til og møte på situasjoner som kan være utfordrende og krevende å løse. Det kan også oppstå situasjoner hvor retningslinjene kan stride med klientenes interesser. Det er derfor viktig at barnevernsarbeideren klarer å overveie ulike sider av saken og avveie mellom interesser og hensyn (Oterholm, 2015, ss. 172-173). I utøvelsen av skjønn er dømmekraft en viktig egenskap barnevernsarbeideren må ha for å sikre klientenes interesser samt barnevernets retningslinjer.

Sosialarbeidere møter på ulike komplekse situasjoner som kan bære preg av etiske dilemmaer. Dette kan føre til at sosialarbeiderens handlingsalternativ blir avgrenset (Nordby, 2018, s.28). Sosialarbeideren har sin yrkesetikk som kunnskap, som de kan benytte seg av dersom man må velge hva som er best i gitte situasjoner. I samhandling med innvandrerfamilier kan barnevernsarbeidere havne i utfordrende situasjoner hvor vedkommende skal velge mellom barnets beste og familiens situasjon, fra et kulturelt perspektiv. Dersom handlingsalternativet viser seg å være veldig avgrenset for videre løsning, har barnevernet tydelige lover og regler som kan veilede dem til rett handling. For eksempel å benytte seg av tvangsvedtak. I yrkesetikk har det ble fremhevet at tvang skal brukes når det er strengt nødvendig (Skorstad & Eide, 2016, s. 98). Som barnevernarbeider er det viktig å forstå hvor disse grensene går, og

som handlingen en gjør er basert på en flertydig forståelse, samtidig som man unngår unødvendig bruk av tvang.

2.3 Forskning på feltet

I dette kapitlet skal vi trekke inn tre relevante artikler som kan støtte vår problemstilling. Disse artiklene belyser hvilke utfordringer barnevernet møter i møte med innvandrerfamilier. Samtidig opplyser forskningene om hvilken essensiell faktor som fører til at innvandrerfamilier frykter og har mistillit til barnevernet. Rapport fra Bufdir «Tillit til barnevernet blant personer med innvandrerbakgrunn» viser at det er vesentlig behov for ansikter med innvandrerbakgrunn og flere ansatte med minoritetsbakgrunn innenfor barnevernet (Ipsos, 2017, s. 8). Dette er for at distansen til barnevernet og innvandrer miljøer ikke skal oppleves så sprikende som dagens situasjon. Ipsos (2017) viser at 6 av 10 i innvandrerrutvalget ønsker barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn velkommen i barnevernstjenesten. Et annet funn fra artikkelen viser at der i 3 av 10 tilfeller i barnevernssaker blir iverksatt hjelpetiltak i familier med innvandrerbakgrunn basert på feil grunnlag, dette kan være en årsak av manglende kunnskap om kulturbakgrunn (Ipsos, 2017, s. 10). Rapporten hevder at representanter fra etniske minoritetsfamilier ikke føler at barnevernet møter dem med forståelse for verdiforskjeller når det gjelder barneoppdragelse (Ipsos, 2017, s. 10). Den manglende forståelsen kan føre til at innvandrerfamilien unngår å søke hjelp selv om de har behov for hjelpetiltak (Ipsos, 2017, s. 10).

Artikkelen *et flerkulturelt barnevern* viser at det er store utfordringer når barnevernet skal danne tillit til minoritetsgruppene (Ali, 2015, s. 149). Forfatteren hevder at samhandlingen mellom barnevernet og minoritetsgruppene handler om misforståelse og vanskelig samarbeidsforhold, som er preget av manglete språkkunnskap og lite informasjon om barneverntjenesten blant innvandrergupper (Ali, 2015, s. 149). I artikkelen kommer det frem at barneverntjenesten erkjenner utfordringene og er villig til å iverksette tiltak for å skape bedre tillit og med samarbeid. Tiltakene som er presenter i artikkelen handler om at barnevernet bør jobbe mer forebyggende arbeid fremfor å flytte barnet fra familien (Ali, 2015, s. 149). Slike forebyggende tiltak kan blant annet være at de stryker ressurser i barnehagen, fritidsaktivitet, bedre bolig eller arbeid for foreldre slik at de klarer å dekke omsorgsbehovene til barnet. Et annet viktig punkt som artikkelen tar for seg er flerkulturellkompetanse innenfor barnevernet. Forfatteren mener at i barnevernssaker som omhandler innvandrerfamilier bør ha

sakkyndige der minst en har innvandrerbakgrunn slik at saken vurderes fra flere perspektiver. På denne måten kan barnevernet vise tegn på at de viser forståelse for kulturelle verdier, samt respekt ovenfor deres normative levesett.

I artikkelen *innvandrernes utfordringer til norsk barnevern* hevder (Manum, 2015, s. 141) at de fleste barneversaker som omhandler familier med etnisk minoritetsbakgrunn innebærer ofte fysisk avstraffelse i oppdragelsen, noe som er definert som vold mot barn siden endringen i barneloven §30 i 2010 (Manum, 2015, s. 141). I den forbindelse kan vi se at denne type informasjons mangel er et gjentakende utfordringen blant innvandrerfamilier. Manglende forebygging i form av foreldreveiledning, og lett tilgjengelig informasjon om alternative oppdragelsesmetoder er antakeligvis grunner til økningen i barnevernstiltak for minoritetsbarn mener forfatteren i artikkelen (Manum, 2015, s. 143).

Manum hevder at innvandrerfamilier som har mistillit til barnevernet ofte kommer fra verdensdeler der det ikke eksisterer barnevern og staten har en helt annen funksjon ovenfor befolkningen. De har gjerne opplevd staten at utøver vold og er en trussel mot velferd og levekårsvilkårene for innbyggeren. I den forstand ønsker innvandrerfamilier i stor grad å unngå kontakt med statlige organer som har en så stor makt som barneverntjenesten (Manum, 2015, s. 141). Ettersom de fleste innvandrere har flyttet til Norge i en voksen alder er det uforståelig å legge fra seg den innlærte atferden og erfaringer. I tillegg at vedkommende ikke har erfaring med myndigheter handler til folkets beste (Manum, 2015, s. 142). Et annet viktig aspekt som forfatte trekk frem i artikkelen er at sosialarbeidere må sette seg i den psykologiske og følelsesmessige endringsprosessen foreldre og barna må gjennomgå. Dette krever kompetanse og erfaringer for sosialarbeidere om å forstå at endringer hos enkelte individer krever tid og resurs (Manum, 2015, s. 142).

En artikkel om møter mellom innvandrere og barnevernet tar for seg hva som fremmer og hemmer et godt samarbeid mellom barnevernet og innvandrergrupper. Deriblant hevder forfatterne at språk er et klar barriere i relasjonsdanningen mellom barnevernet og innvandrer miljøene (Berg & Paulsen, 2021, s. 154). Samtidig kommer det frem i artikkelen at selv om en tolk tolken kan være et godt hjelpemiddel er det ofte ikke nok til å fremme en helhetlig samtale (Berg & Paulsen, 2021, s. 154). Den samme utfordringen kan vi se i de andre artiklene, der kommunikasjon har vært hoved barrieren i samhandling mellom barnevernet og innvandrer miljøet.

Forfatteren opplyser at kommunikasjon kan være de grunnleggende elementer for relasjonsbygging, samtidig kan dette føre til at klienter kan oppleve at de har blitt hørt og forstått. Dersom begge parter har en god og forståelig kommunikasjon kan dette være med på å styrke tilliten til barnevernet. Forfatterne hevder at innvandrerfamilier har utfordringer med å etablere tillit til barnevernet, ettersom de representerer helt andre oppdragelstradisjoner enn det de er vant med (Berg & Paulsen, 2021, s. 154). Forfatterne konkluderte med at selv om saksbehandlerne grunngir kommunikasjonsutfordringene til kultur og språkforskjeller, så er forskerne veldig klare på at man ikke skal tillegge for mye vekt på kulturforskjeller. I stedet skal man heller ta mer hensyn og fokusere på intersesjonelle tilnærminger, hvor en tar hensyn til både minoritetsperspektivet og levekårsperspektivet (Berg & Paulsen, 2021, s. 154).

3.0 Metode

I denne delen av oppgaven skal vi gjøre rede for hvilken metode vi har anvendt ved innsamling av data, samt begrunne for valg av metode og informanter. Deretter skal vi forklare hvordan intervjuene ble gjennomført og hvilke etiske vurderinger vi har forholdt oss til. Videre skal vi presentere analyse av datainnsamlingen og til slutt oppgavens validitet og reliabilitet.

3.1 Valg av metode

Vi har ut fra pragmatiske sammenhenger og hensyn til omstendighetene rundt COVID19 valgt å hente empiri på en avvikende metode. Vi har valgt å innbringe empirien vår gjennom tilgjengelige digitale kommunikasjonsplattformer som Teams, hvor vi sendte lenken til våre informanter for å bli koblet sammen. På bakgrunn av vår problemstilling har vi valgt å benytte oss av kvalitativ forskningsmetode. Kvalitativ forskningsmetode innebærer at man innhenter data gjennom en dypere samtale med informantene, noe som kan resultere i at man får innsikt og forståelse i hva samfunnsmedlemmer mener om de store konseptuelle systemene, som for eksempel barneverntjenesten (Tjora, 2018, s. 29). Videre i prosessen har vi bevisst valgt å hente et mindre antall informanter av ulike årsaker. Hovedhensikten har vært å intervju få antall informanter for å kunne innhente detaljert informasjon og kompetanse innenfor den valgte problemstillingen (Brottveit, 2018, s. 65). For å innhente detaljert og grundig informasjon har vi brukt intensiv strategi. Det som menes med intensiv strategi er at man

bevisst intervjuer et mindre antall informanter og dataen vi klarer å skaffe skal gi et dypdykk i hverdagen og en god innsikt i arbeidet de gjør (Busch, 2021, s. 52).

I denne oppgaven har vi valgt å skrive om hvordan innvandrere som jobber i barnevernet opplever deres dobbelidentitet i møte med minoritetsfamilier. Som skrevet tidligere er oppgaven vår kvalitativ og skal framheve innsikt og forståelse (Tjora, 2018, s. 28).

Hovedhensikten med oppgaven er innhente nye informasjon om barnevernansatte, samtidig som det skal gi oss nye forståelse i hvordan dobbelidentiteten til innvandrersatte kan være en ubenyttet ressurs. Vi har derfor valgt å benytte oss av intervjuformen dybdeintervju. Det som kjennetegner dybdeintervju, er at det er basert på hermeneutisk perspektiv. Hovedmålet med dybdeintervju er å skape en åpen samtale hvor informantene svarer utfyllende og grundig på de spørsmålene vi stiller dem. Vi må derfor stille oss spørsmål angående meninger og holdninger under intervjuprosessen, dette for å skape en avslappet atmosfære (Tjora, 2018, ss. 112-113).

3.2 Informanter

For å komme i kontakt med våre informanter valgte vi å ringe og sende epost til flere barneverntjenester i ulike deler av Norge. Lederne ved de ulike barneverntjenestene rekrutterte aktuelle ansatte som dekket intervjuets kriterier, dermed fikk vi direkte kontaktopplysninger til informantene. Samtlige av de tre informantene har innvandrerbakgrunn og utdanning som barnevernspedagog eller sosionom.

3.3 Intervju

Ettersom våre informanter befant seg i ulike deler av landet valgte vi å utføre intervjuet gjennom digital-plattform. Intervjuet vårt hadde en semistrukturert form, det betyr at vi hadde intervjuguiden med oss under intervjuet. Vi ble enig om at dette var hensiktsmessig for å skape en best mulig struktur gjennom samtalene. Intervjuene startet med at vi presenterte oss, samt vår hensikt med oppgaven, deretter ble informantene informert om taushetsplikt og videre datamaterialet behandles. Med utgangspunkt i intervjuguiden stilte vi intervjuobjektene tre hovedspørsmål fordelt på tre kategorier. Videre gikk vi i dybden på hver subkategori for å få mest mulig relevant informasjon knyttet til vår problemstilling. Våre informanter ble intervjuet med grunnlag i samme intervjuguide. Bakgrunnen for at vi valgte å stille samme spørsmål til alle informantene, var for å finne ut om svarene var samstemte.

Begge forfatterne var til stede under alle intervjuene, vi ble enige om at det ville være best at en stilte spørsmål mens den andre noterte. En slik fremgangsmåte kan gi oss muligheten til å være effektive og samtidig holde en god dialog med våre informanter. Ettersom oppgaven vår er spisset mot et spesifikt tema barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn, var det viktig at vi holdt oss til problemstillingen.

Informanter	Arbeidssted	Intervju dato	Varighet
Sosionom	Barneverntjeneste	3.0 Mars. 2022	30 minutter
Barnevernspedagog	Barneverntjeneste	4.0 Mars. 2022	30 minutter
Barnevernspedagog	Barneverntjeneste	5.0 Mars. 2022	30 minutter
Totalt			1 timer og 30 minutter

Figur 1: informanter

Aksel Tjora definerer dybdeintervju som intervjuer som skjer ansikt til ansikt, mellom informanter og intervjuer (Tjora, 2018, s. 169). Ettersom vi hadde COVID19 restriksjoner og langdistanse, valgte vi å gjennomføre intervjuene via digitalplattformen Teams. Vi valgte å benytte oss av Teams fordi vi ønsket å gjennomføre intervjuet tilnærmet ansikt til ansikt til tross for situasjon. Selv om at vi ikke fikk møtes fysisk, opplevde vi en god kontakt og dialog med våre informanter.

For å holde en god og gjennomgående dialog uten avbrytelser med våre informanter, valgte vi aktivt å notere all informasjon som ble meddelt under intervjuet. Ettersom informantene våre jobber for barnevernet og har minoritetsbakgrunn valgte vi å ikke ta lydopptak. Dette for å kunne behandle opplysningene konfidensielt samt hensynet til det vi anser som særlig sensitive personopplysninger.

3.4 Ethiske vurderinger

Før intervjuet startet informerte vi informantene om hensikten med oppgaven. De gav og samtykke på at de var frivillige deltakere og at de hadde anledning til å trekke seg eller avslutte intervjuet når som helst gjennom prosessen. Videre fikk informantene informasjon om hvordan vi ville bruke intervjuets innhold. Vi informerte dem om at deres personlige opplysninger ville bli behandlet konfidensielt og anonymisert. Samtykkeskjemaet måtte

signeres av alle før vi kunne gjennomføre intervjuet. Vi benytte oss av begrepet informanter i vår oppgave slik at vi er sikre på at deres personlige opplysninger er godt ivaretatt.

Det er viktig å poengtere at oppgaven vår ikke har et fullstendig og helhetlig blikk, ettersom vi har tre informanter og informasjonen de belyser er basert på deres egne opplevelser og erfaringer gjennom sitt arbeid. I den forbindelse er det viktig å belyse at dersom vi hadde involvert flere informanter, samt tjenestemottakere så kunne utfallet vært betydelig annerledes. Da vi gjennom våre intervjuer ikke har fått innsikt i hvordan tjenestemottaker opplever å bli møtt av en barnevernarbeider med innvandrerbakgrunn er det vanskelig å trekke en helhetlig konklusjon. Vi ønsker å legge til at begge forfatterne har en flerkulturell bakgrunn, noe som er et viktig utgangspunkt for valg av oppgavens tema.

3.5 Analyseprosessen:

Kvalitativ analyse har som mål å gi lesere mulighet til å danne ny kunnskap om saksområdet forskningen går ut på, uten at leseren selv må gå gjennom datamaterialet som har blitt innhentet under prosjektet (Tjora, 2018, s. 195). Vi skrev alle forskningsspørsmålene i rekkefølge deretter skrev vi innholdet basert på svarene vi hadde fått fra informantene. Da kunne vi se hvem av informantene som svarte likt eller ulik. I oppgaven har vi rettet søkelyset på informantenes opplysninger og likheter og ulikheter. På denne måten kunne vi studere fellestrekkene ved svarene og validiteten av svaret. Denne analyseprosessen har gitt oss mulighet til å besvare våre forskningsspørsmål fra ulike perspektiv, samtidig fikk vi en produktiv og reflektert informasjon som kan være til god hjelp for drøftingsdelen av oppgaven.

3.6 Validitet og Reliabilitet

Begrepet validitet handler om hvorvidt de svarene vi finner i vår forskning, faktisk er svar på de spørsmålene vi forsøker å stille (Tjora, 2018, s. 232). For å kunne sikre oss valide informanter måtte vi sette noen kriterier for våre informanter. Kriteriene som måtte oppfylles av informantene var at de måtte være yrkesaktive innenfor barnevernstjenesten og oppfylle kompetansekravet som barnevernspedagog eller sosionomutdanning. Videre måtte de ha innvandrerbakgrunn fra flerkulturelt samfunn. Under intervjuet fikk vi inntrykk av at informantene var saklige og pålitelige når de besvarte våre spørsmål. Det er også viktig å

nevne at datasamlingen kunne vært annerledes, dersom vi hadde muligheten til å intervju klienter, som i dette tilfellet er innvandrerefamilier. Dette hadde styrket innholdet og kunne underbygget påstandene vi har fått.

Begrepet reliabilitet defineres som pålitelighet og troverdighet, dette innebærer at resultatene fra en undersøkelse viser det virkelige bildet av et fenomen (Sander, 2019). Reliabilitet kan måles høyt eller lavt, dersom reliabilitet er høy betyr det at alle svarene fra en undersøkelse er identiske og det spiller ikke noe rolle hvem som har utført undersøkelsen og hvilken dag undersøkelsen har pågått (Sander, 2019). Ettersom man har en aktiv rolle under en kvalitativ forskning, kan det være utfordrende å måle reliabiliteten, med tanke på at informantenes egne meninger og fortolkninger kan være avgjørende for resultatet. I oppgaven har vi prøvd å fremme et flertydig resultat. Dette har bidratt til at vi kunne få analysere både likhetene og motsetningene av et fenomen, noe som var viktig for oppgaven vår. Gjennom alle intervjuene fikk vi inntrykk av at vår problemstilling er en stor debatt i barneverntjenesten og alle informantene viste engasjement rundt temaet. Deres engasjement og deltagelse førte til at vi fikk gode diskusjoner som drøftes i neste avsnitt.

4.0 Funn

I det følgende kapittelet ønsker vi å presentere det vi har innhentet fra intervjuene vi har gjennomført med våre informanter. Det er viktig å nevne at opplysningene vi belyser under er basert på informantenes sine jobbsituasjon og erfaringer, noe som kan påvirke svarene til informanter. Vi ønsker også å nevne at klientens perspektiv ikke er involvert i svarene. Vi ønsker å skrive denne delen som en smalt tekst, ettersom innholdet har flere elementer som henger sammen med hverandre.

4.1 Kulturkompetanse

På bakgrunn av vårt første forskningsspørsmål fant vi ut at dobbel-identitet er en viktig egenskap innenfor barnevernet. Informantene var samstemte om at kultur er et viktig aspekt for å kunne utføre en god jobb innenfor barnevernet. Innledningsvis skulle informantene redegjøre deres syn på kulturkompetanse. De opplyste om at dette er noe man har med seg fra oppveksten, og at det er en nyttig egenskap å benytte i møte med innvandrerfamilier. Dersom en barnevernsarbeider innehar kulturkompetanse, kan det bidra til at innvandrerfamilier assosierer seg på bakgrunn av tilsvarende verdier og erfaringer. Informantene kom med et eksempel fra praksisfeltet hvor de hadde fått tilbakemelding fra en innvandrerfamilie om at det var positivt å samarbeide med en barnevernsarbeider med lik bakgrunn. Videre opplyste informantene at innvandrerfamilien hadde blandede følelser om å eventuelt forholde seg til en etnisk norsk barnevernsarbeider, da de ofte ikke forstod dem på samme måte. Avslutningsvis mente også informantene at kulturkompetanse sees i sammenheng med naturlige holdninger og egenskaper hos hver enkelt. Til tross for at etniske norske barnevernsarbeidere har gode intensjoner, kan det likevel være skremmende for innvandrerfamilier å samarbeide med dem på bakgrunn av ulike verdier. Samtidig kommuniserer barnevernsarbeidere med dobbel-identitet i det samme språket som klientene i noen tilfeller, noe som kan være en gunstig fordel om hvordan saken arter seg.

4.2 Språk

Informantene mente at språkbarrieren er en av de fremste utfordringene som barnevernet opplever i samarbeid med innvandrerfamilier. Videre mente de at innvandrerfamilier har problemer med å forstå barnevernets retningslinjer, noe som blant annet kan være i henhold til barneoppdragelse og omsorg. Informantene mente også at innvandrerfamilier ofte føler seg inkompetente dersom det benyttes tolk i barnevernet, og samtidig kan det føre til skremsel

dersom for eksempel deres identitet blir avslørt. Videre nevnte informantene også at den medmenneskelige kontakten kan forsvinne når en tolk er involvert i samtalen. Informantene understreker også at barnevernsarbeidere må ha gode kommunikasjonsevner med innvandrerfamilier. Et annet viktig aspekt under intervjuet var at samtaledynamikken forbedres ved at de involverte partene snakker samme språk. Da vil også behovet for tolk under samtalen reduseres. Avslutningsvis utdypet informantene at innvandrerfamilier oftere takker ja til å starte samarbeid med barnevernet dersom de snakker samme språk som barnevernsarbeideren.

4.3 Utseende

Informantene hadde delte meninger i forhold til om utseende deres hadde påvirkning for jobben de utførte. To av informantene mente at utseende hadde en vesentlig rolle for hvordan de ble oppfattet av klientene. Informantene opplyste videre at det også kunne gjøre samhandlingen enklere, og at klientene ofte ble nysgjerrige og spurte mer om deres bakgrunner. Til tross for at utseendet har sine fordeler, så understrekte informantene at det ikke skulle ha en særlig stor betydning for hvordan de utførte deres arbeidsoppgaver. De utdypet dette med at de måtte forholde seg til barnevernsloven uavhengig av utseendet sitt. I hovedsak bidro det til mer trygghet hos innvandrerklientene ifølge informantene. Informantene mente at det viktigste innenfor jobben var å internalisere kompetanse og erfaringer om hvordan barnevernssaker skal behandles. Avslutningsvis poengterte de at utseende indikerer på en gjensidig kulturforståelse hos innvandrerfamiliene, blant annet siden de føler seg bedre ivarett av barnevernsarbeidere med lik forståelse.

4.4 Multi-etnisitet

Informantene mente at informantenes dobbel-identitet både kunne ha positiv og negativ påvirkning på deres jobbutførelse. Det som blant annet kunne være positivt ifølge informantene, var at det kunne være en viktig personlig ressurs som kunne gjøre det enklere å studere situasjoner fra flere synsvinkler. Det kunne også bidra til at man fant avgjørende faktorer som kunne ha stor betydning for forskjellige barnevernssaker. Det som derimot kunne være negativt ifølge informantene, var at noen innvandrerfamilier kunne være skeptiske til barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn i noen tilfeller. Dette kunne blant annet være på bakgrunn av at de ofte visste mer om familiens normer og kulturer, som videre kunne skape problemer for familien. I noen tilfeller kan det dermed føre til krysspress hos

innvandrerfamilier. Videre utdypet informantene at det kunne skape dilemmaer i forhold til om en skulle vektlegge skjønn eller retningslinjer.

Informantene presiserte likevel at dobbel-identitet kan være en unik personlig kompetanse som kan benyttes med innvandrerfamilier. En av informantene beskrev en situasjon fra yrkesfeltet:

«Jeg og min kollega Kari (fiktivt navn) skulle besøke en innvandrerfamilie. Da vi ankom familiens leilighet, ble vi invitert inn til middag. Kari takket høflig nei fordi retningslinjene sier at slike sammenkomster kan påvirke våres tanker og handlinger. Ettersom jeg hadde kjennskap til hvordan kulturen deres fungerte, så visste jeg at de tok i betraktning om vi kom til å spise med dem. Jeg reagerte med å si til Kari at siden de hadde laget ekstra mat, så hadde vi kanskje nødt til å spise med dem. Dette førte til at Kari også ble med, og det ble et hyggelig besøk hvor vi fikk oversikt over familiens livssituasjon»

Informanten mente også at dersom de hadde takket nei til middag, så kunne familien ha fått et inntrykk om at de ville distansere seg vekk fra dem. Videre nevner informanten at slike familier ofte innehar en slik form for kultur, og at slike sammenkomster kan føre til at man kommer tettere på hverandre. Avslutningsvis mente informantene at dobbel-identiteten har positiv påvirkning for deres jobbopplevelser med innvandrerfamilier, da det kan være en avgjørende faktor om hvordan man tilnærmer seg slike familiers utfordringer.

4.5 Tillit

Informantene mente at tillit var det viktigste aspektet gjennom samarbeid med innvandrerfamilier. Videre fortalte de at de opplevde å bruke mindre tidsressurser på å bli kjent med familien, ettersom de ofte hadde felles kulturbakgrunn. En av informantene fortalte også om en situasjon fra yrkesfeltet:

«Jeg var på besøk hos en familie, og jeg hadde vært i kontakt med denne familien tidligere. Familien fortalte at deres religion ikke tillot at datteren deres på 14 år var sent ute på kvelden og hang med gutter. De fortalte meg at jeg sikkert skjønnte dette, siden jeg kom fra samme land. Ettersom jeg stod mellom to ulike verdier så var jeg nødt til å vise forståelse for

familiens synspunkt. Samtidig måtte jeg insistere på at dette kan få konsekvens dersom de gjorde noe ulovlig mot barnet, som for eksempel bruk av tvang eller vold»

Informanten fortalte videre at det å dele en personlig oppfatning av situasjonen, bidro til at familien åpnet seg mer og følte mer tillit. Videre fortalte informanten at dersom det ikke var tillit i relasjonen, så hadde det kunne ført til motstand fra familien. Et eksempel kan være at innvandrerfamilier vil mene at det er dem selv som bestemmer hvordan barna deres skal bli oppdratt, og ikke barnevernet. Familien ga også uttrykk for at de satt pris på at barnevernsarbeiderne forstod situasjonen deres. Avslutningsvis mente informantene at deres kulturelle bakgrunn kunne være med på å skape tillit hos innvandrerfamilier.

4.6 Ressurs

Når vi spør informantene om de opplever om de har en betydning for barnevernet som organisasjon, så får vi noen tydelige svar. Informantene opplyser at dersom familier ikke er villig til å samarbeide, må barneverntjenesten bruke ekstra ressurs er til å få arbeidsoppgaven gjennomført. Informantene er samstemt på at de har flere ulike funksjoner for barneverntjenesten, dette er noe de selv har erfart.

Barnevernet møter på ulike situasjoner som krevers ulike bistand og ressurser. I vår avdeling mye har vi kontakt med innvandrerfamilier, der det krevdes tolk til ulik årsak. Ettersom jeg kunne noen av språkene så var dette til en stor hjelp både for kollegaene mine og for barnevernet som organisasjon. Kollegaene mine og avdelingsleder har gitt meg tilbake melding på «hva hadde vi gjort uten deg». Dette er tegn på at vi kan være en stor ressurs for barnevernet.

Informantene påstår at det norske samfunnet har endret seg stadig de siste tiårene, i den forbindelsen har barneverntjenesten et stort behov for barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn. Samtidig kommer det frem at barnevernet ønsker å ansette flere med innvandrerbakgrunn i barnevernet, men dette er vanskelig ettersom det ikke finnes så mange kvalifiserte. Dette er noe som kan hemme frykten innvandrere har for barnevernet og kan fremme mangfoldige samfunn. Likevel er informantene samstemte om at det viktigste

innenfor barnevernet ikke nødvendigvis er utseende eller hvilken kulturbakgrunn de ansatte har, men at de ansatte har riktig kompetanse for å kunne utføre en god jobb.

4.7 Oppsummering av funn

Gjennom intervjuene fant vi ut at kulturelle forståelser kan være viktige egenskaper hos barnevernsarbeidere. Det kan fungere som et kompass som veileder hvordan man skal forholde seg til innvandrerfamilier samt utføre ulike arbeidsoppgaver. Et viktig funn var også at innvandrerfamilier ofte oppfatter barnevernsarbeidere som mindre skremmende dersom de har innvandrerbakgrunn selv. Videre fant vi også ut at barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn kan bidra til å skape sterkere relasjoner og tillit hos innvandrerfamilier.

Et annet viktig funn var språkproblematikken som ofte kan anses som en utfordring mellom barnevernet og innvandrerfamilier. Vi ble opplyst om at selv om en tolk kunne være et nyttig verktøy med innvandrerfamilier, så er det likevel viktig at barnevernsarbeideren har gode egenskaper til å kunne gjøre seg selv forstått. Samtidig kunne bruk av tolk føre til utfordringer, som for eksempel dårligere samtaledynamikk.

Et annet funn var at utseende hos barnevernsarbeidere kan ha betydning, men at det ikke nødvendigvis påvirker utfallet av arbeidet. Videre under intervjuene ble det presisert at dobbel-identitet kan være et viktig hjelpemiddel for å skape trygghet hos innvandrerfamilier. Samtidig kunne også barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn være en god ressurs for barnevernet. Blant annet kunne det bidra til en mer mangfoldig organisasjon med barnevernsarbeidere som tar hensyn til flere kulturer og perspektiver.

5.0 Drøfting

Hensikten med dette kapitlet vil være å finne ut betydningen av at saksbehandlere i barnevernet har innvandrerbakgrunn i samarbeid med innvandrerfamilier. Vi har delt inn denne diskusjonen i tre forskjellige deler. Den første delen omhandler hvilken betydning det har at barnevernsarbeidere innehar dobbel-identitet hos innvandrerfamiliene. Den andre delen omhandler betydningen for saksbehandlerens jobbopplevelse. Avslutningsvis vil betydningen av barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn for barnevernet som organisasjon bli diskutert.

5.1 Betydning for innvandrerfamiliene

Det første forskningsspørsmålet er knyttet til betydningen det har for innvandrerfamiliene å samarbeide med barnevernsarbeidere med dobbel-identitet. Fra funnene ser vi en rekke faktorer som blir oppfattet som verdifulle for de gjeldende innvandrerfamiliene. Med hensyn til kulturkompetanse har en barnevernsarbeider med innvandrerbakgrunn bedre forutsetninger til å danne tillit hos innvandrerfamilier.

I funnene kom det frem at barnevernsarbeiderne er avhengige av å ha tillit til sine klienter for å kunne starte et positivt samarbeid. I dette tilfellet bruker barnevernet ansatte med innvandrerbakgrunn i møte med innvandrerfamilier, ettersom de har en flerkulturellforståelse som gjør samarbeidet enklere. Barnevernet kan dermed skape sterkere tillit og legitimitet blant sine klienter, noe som kan være en avgjørende faktor for samarbeidsprosessen. Bunkholdt & Kvara (2015) hevder i teoridelen at tillit og legitimitet er en vesentlig faktor i samhandling med innvandrerfamilier (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 17). Den unike kulturkompetansen til barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn kan anses som et kompass som gjør det enklere å få innsikt i familiens livssituasjon. Dette kan bidra til at barnevernsarbeiderne kan kartlegge og fremme aktuelle tiltak, noe som kan være en god løsning med tanke på familienes livssituasjoner. Ali (2015) på sin side bekrefter påstanden og understreker at det kan være en fordel å ha flerkulturell kompetanse i møte med innvandrerfamilier, da det bidrar til at man kan vurdere saker fra flere perspektiver (Ali, 2015, s. 149). Informantene understreker at en slik fremgangsmåte kan være viktig for innvandrerfamilier, da de i flere tilfeller kan ha begrenset kunnskap om barnevernet.

Funnene viser også at barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn innehar flere egenskaper som kan være til nytte i møte med innvandrerfamilier. For det første kan utseendet deres gjenspeile en felles kulturell identitet, slik at innvandrerfamiliene kan føle seg bedre ivaretatt. For det andre kan innvandrerfamiliene møte på barnevernsarbeidere som snakker det samme språket, noe som gjør kommunikasjonen enklere. Dersom klienten og barnevernsarbeideren har et felles kommunikasjonsmønster, kan dette redusere sjansen for misforståelse og dermed gjøre det enklere å overføre informasjonen på en klar og tydelig måte (Huseby & Gjørund, 2015, s. 65). Datamaterialet viser også at innvandrerfamilier har gitt uttrykk for at barnevernet ikke alltid viser forståelse for deres kulturelle og religiøse verdier. I den sammenheng kan distansen mellom barnevernet og innvandrerfamilier bli større. Berg & Paulsen (2021) støtter denne påstanden ved at barnevernet ofte har for lite kunnskap (Berg & Paulsen, 2021, s. 20).

I funnene kom det også frem at barnevernsarbeiderne hadde møtt på familier som kviet seg til å møte barnevernet. Når familiene dermed fant ut at det var barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn, kunne de anse det som en lettelse. Dette omhandler at innvandrerfamilier kan føle seg trygg ved at deres kulturelle verdi blir ivaretatt. Samtidig kan de også formidle utfordringene gjennom et felles språk, uten at det oppstår misforståelser. Manum (2015) hevder at dersom informasjonen blir formidlet på et språk som innvandrerfamilien forstår, så vil dette øke kunnskapen om barnevernets arbeidsoppgaver og samtidig redusere risikoen for misforståelser (Manum, 2015). I denne sammenhengen kan vi også se i lys av funnene at barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn også har en fordel med tanke på at de har kjennskap til forskjellige kulturer og normer hos innvandrerfamilier. Denne holdningen viser tegn på at barnevernet tar deres kulturer og tradisjoner i betraktning, og på denne måten kan de opptre kultursensitivt (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 65). Dette antyder at innvandrerfamilier opplever barnevernsarbeidere som både trygge og verdifulle.

Vi kan konkludere med at barnevernsarbeidere med dobbel-identitet opplever at de har en positiv effekt i møte med innvandrerfamilier. Deres dobbel-identitet kan være med på å skape tillit og fremme et godt samarbeid. Barnevernsarbeidere opplever at deres kulturforståelse er et viktig kompass i samhandling med innvandrerfamilier. Dette kan blant annet føre til at familien anser barnevernet som et hjelpeapparat.

5.2 Betydning for jobbopplevelse

Det andre forskningsspørsmålet er knyttet til saksbehandlernes jobbopplevelse. Datamaterialet viser at barnevernsarbeidere med dobbel-identitet har ulike funksjoner for barnevernssaker. På den ene siden kan barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn brukes som en nyttig ressurs for barnevernet. På den andre siden kan barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn være effektive saksbehandlere i saker hvor innvandrerfamilier er involverte.

I funnene kom det frem at barnevernsarbeidere med dobbel-identitet har en kulturell kompetanse som hjelper dem med å håndtere familiens utfordringer på en reflektert måte. En slik forståelse kan skape trygghet hos innvandrerfamilien ved at dem greier å sette seg inn i livssituasjonen deres uten at det oppstår konflikter. I den forbindelsen kan kulturkompetansen til barnevernsarbeideren være en viktig egenskap for å kunne samhandle effektivt med innvandrerfamilier fra forskjellige kulturer (Javo, 2010, s. 154). Samtidig viser funnene at selv om barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn har en fordel med tanke på kulturkompetanse, så kan det likevel være viktig at man benytter seg av skjønn dersom man skal ta beslutninger basert på barnevernets retningslinjer (Nordby, 2013, s. 126). Dersom familien utøver vold mot barnet, er det viktig at foreldrene får beskjed om at de har utført en ulovlig handling som kan føre til konsekvenser. I den sammenheng kan vi si at kulturkompetanse ikke skal avgjøre barnevernets retningslinjer, men at dette kan være til hjelp for å kunne forstå hvorfor familien har begått en slik handling. Dermed er det viktig å ta i betraktning at skjønnsutøvelse kan ha en viktig rolle under interaksjon med innvandrerfamilier. Man må velge hva som er etisk riktig og hva som er barnets beste.

Språk kan også være et viktig element som har betydning for selve jobbopplevelsen. Ut ifra funnene ser vi at innvandrerfamilier har gitt uttrykk for at kommunikasjon er den vanligste utfordringen med barnevernet. Selv om dette er en stor utfordring, så er forskerne klare på at barnevernsarbeidere ikke må legge for mye vekt på språkutfordringer ved barnevernssakens utfall (Paulsen & Berg, Myter og realiteter- innvandreres møter med barnevernet, 2021, s. 154). Det kan likevel være viktig å sørge for at innvandrerfamiliene forstår sakens innhold.

Det å kommunisere gjennom språk er noe alle mennesker har et grunnleggende behov for. Kommunikasjon kan bidra til å holde oss sammen i et fellesskap, og dermed gjøre oss i stand til å samhandle (Huseby & Gjøsund, 2015, s. 64). Innvandrerfamilier som har flyttet til Norge har opprinnelser fra ulike deler av verden, og dette kan innebære at de snakker et annet språk

og innehar en annen kultur. Når de kommer i kontakt med barnevernet, kan de oppleve at de ikke forstår barnevernets retningslinjer og hensikten deres. Dersom de derimot kunne språket, kunne dette gjort det enklere for dem å sette seg inn i hva barnevernet gjør. I denne sammenheng kan barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn være en god ressurs både for barnevernet og for innvandrerfamilier. For det første kan barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn formidle på et språk som kan være forståelig for innvandrerfamilier. For det andre kan barnevernsarbeidere med flerkulturell kunnskap være med på å skape et positivt syn av at barnevernet blant disse familiene, noe som kan dempe deres frykt for å samarbeide med dem.

Barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn opplever også at de har et bredere perspektiv, noe som kan gjøre det enklere for dem å samarbeide med innvandrerfamilier. På bakgrunn av den flerkulturelle identiteten, kan de fremstille barnevernet som et hjelpende organ som innvandrerfamilier kan henvende seg til dersom de trenger hjelp. Samtidig opplever barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn at de skaper mer tillit hos innvandrerfamilier gjennom deres dobbel-identitet.

5.3 Betydning for barnevernet som organisasjon

Avslutningsvis skal det tredje forskningsspørsmålet diskuteres, og dette er knyttet til hvilken betydning barnevernsarbeidere med dobbel-identitet har for barnevernet som organisasjon. Funnene understreker at barnevernstjenesten har et essensielt behov for ansatte med innvandrerbakgrunn, og samtidig må barnevernet fremme tiltak som øker tilliten til barnevernet, noe som også bekreftes i en rapport fra Bufdir (Ipsos, 2017, s. 8). Ut ifra funnene, er det tydelig at barnevernet har et positivt utgangspunkt i det å anvende flerkulturelle barnevernsarbeidere i møte med innvandrerfamilier. Dette kan være et fremmede tiltak som kan gjøre det enklere for innvandrerfamiliene å tolke deres budskap.

Funnene viser også at barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn kan ha en positiv effekt på medarbeiderne i barnevernstjenesten. Det kan bidra til at kulturkompetansen økes blant barnevernsansatte, og samtidig vil det være hensiktsmessig når de jobber med forskjellige barnevernssaker. Dersom familier opplever at barnevernsarbeidere innehar en slik kompetanse, så kan dette føre til at innvandrerfamiliene har mot til å fortelle deres faktiske utfordringer. En slik kompetanse omhandler å være bevisst på eget kulturelt verdensbilde, og

samtidig det å kunne akseptere andres kulturforskjeller og å kunne jobbe tverrkulturelt (Javo, 2010, s. 154). Barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn kan blant annet vise at de kjenner til verdiene til innvandrerfamiliene. Et eksempel kan være knyttet til hvordan deres kulturelle verdier er med på å påvirke deres barneoppdragelse. I rapporten fra Bufdir kommer det også frem at alle kulturer har forskjellige verdier når det gjelder barneoppdragelse, og derfor er det viktig at barnevernet også inkluderer disse verdiene under vurderingen av forskjellige tiltak hos familier (Ipsos, 2017, s. 10). Disse verdiene kan bli ivaretatt dersom en barnevernsarbeider med innvandrerbakgrunn kommer i kontakt med innvandrerfamilier. For eksempel kan barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn ha tilsvarende verdier fra egen oppvekst, og dermed kan de enklere relatere seg til familiens situasjon. Dersom barnevernet benytter seg av lignende interne ressurser og kunnskap i møte med innvandrerfamilier, kan dette redusere distansen mellom barnevernet og innvandrerfamilier. Det kan også være med på å skape tillit og positive holdninger til barnevernet.

Gjennom vår analyse kan vi først og fremst se at barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn har en positiv effekt for barnevernet som organisasjon.

Barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn opplever at de kan øke den kulturelle kompetansen hos sine kollegaer. Den økte kunnskapen gjør at barnevernstjenesten oppnår en bedre forståelse for andre kulturer. Analysen gir også inntrykk av at barnevernet vektlegger kulturelle perspektiver i større grad hos innvandrerfamilier. Dette bidrar også til at innvandrerfamilier i mindre grad opplever møtet med barnevernet som urovekkende.

Barnevernsarbeiderne opplever at barnevernstjenester som tar hensyn til innvandrerfamilier gjennom kulturell forståelse gir positiv effekt. Dette skaper også større tillit til barnevernet som organisasjon.

6.0 Konklusjon

I denne oppgaven har målet vært å svare på følgende problemstilling: «Hvilken betydning kan ansatte med innvandrerbakgrunn i barnevernet ha for innvandrerfamilier?». Studien viser at en barnevernsarbeider med innvandrerbakgrunn har flere viktige kvalifikasjoner som kan benyttes som ressurser for både barnevernet og innvandrerfamilier. Datainnsamlingen fra informantene, teoridelen og forskningsartiklene belyser at kulturelle forståelser er viktig for å ivareta innvandrerfamiliers interesser.

I denne studien ser vi at barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn både kan fungere som en ressurs og som en brobygger mellom innvandrerfamilier og barnevernet. Ansatte i barnevernet legger stor vekt på at det er et behov for å prioritere barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn i dagens samfunn. Innledningsvis skrev vi at det er et mindretall av ansatte med innvandrerbakgrunn i barnevernstjenesten. Funnene viser at barnevernet i Norge ønsker å ansette flere kvalifiserte barnevernsarbeidere, men dette er en utfordring med tanke på at det finnes et sterkt stigma om barnevernet blant innvandrerne.

Studien viser at innvandrerfamiliene har gode erfaringer med barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn. Dette kan være på bakgrunn av de internaliserte ressursene de har med seg inn i feltet. Både deres personlige og kulturelle kompetanse kan være kjernen i deres arbeid. Funnene viser også at innvandrerfamilier har større tillit til barnevernet dersom de møter på barnevernsarbeidere med felles kulturell bakgrunn. Et annet viktig aspekt som kom frem under datainnsamlingen er at innvandrerfamilier ofte ikke mottakelig for et samarbeid med barnevernet, noe som ikke handler om deres vilje. De kan derimot frykte at det oppstår en kulturell misforståelse, som for eksempel fører til at de mister barnet sitt. Informantene understreket også at innvandrerfamilier ofte er redde for barnevernet, og dermed prøver å unngå dem i størst mulig grad. Dette kan antyde at innvandrerfamilier ikke alltid skjønner hensikten til barnevernets arbeid, og at de heller reagerer med frykt imot dem.

For å kunne skape relasjon og tillit til innvandrerfamilier, blir det derfor viktig å møte dem med en kulturell forståelse og et vitenskapelig perspektiv. Det er også viktig at innvandrerfamiliene også blir hørt. Barnevernsarbeidere med innvandrerbakgrunn kan blant annet benytte sine tidligere erfaringer gjennom samarbeidet med innvandrerfamilier, hvor de blant annet kan assosiere seg med deres oppdragelser og kulturelle bakgrunn. Disse elementene kan føre til at barnevernsarbeiderne med innvandrerbakgrunn innhenter mer kunnskap i forhold til skjønnsutøvelse. Skjønn er et dermed et sentral redskap for å kunne behandle barnevernssaker og å kunne ta hensyn til de etiske utfordringene som oppstår. I møte med innvandrerfamilier er det viktig at barnevernsarbeiderne har kompetanse til å vurdere saker fra flere perspektiver for å kunne fremme et godt samarbeid.

Fremtidig forskning av temaet kan blant annet innebære å studere de kulturelle faktorene og forståelses perspektivene på et grundigere nivå. Ved å forske på denne problemstillingen kan man gjennom mer pålitelig forskning hjelpe barnevernet med å danne tillit og legitimitet på et

landsdekkende nivå. Forskningen på denne problemstillingen kan belyse tillitsutfordringene som barnevernet opplever, noe som kan bidra til spennende funn.

Referanser

- Ali, A. (2015, 2 01). Et flerkulturelt barnevern? *NORGES BARNEVERN / NR 2 – 2015 / VOL. 92 / SIDE 148–150 / @ UNIVERSITETSFORLAGET*, ss. 148-150.
- Barnevernstiltak til barn med innvandrerbakgrunn.* (2021, 07 08). Hentet fra bufdir:
https://www.bufdir.no/Statistikk_og_analyse/Barnevern/Barnevernstiltak_blant_barn_med_ulik_landbakgrunn/#:~:text=Ved%20utgangen%20av%202020%20var%20andel%20barn%20under%20barnevernstjenestens%20omsorg,1%20000%20barn.
- Berg, B., & Paulsen, V. (2021, 06 17). Myter eller realiteter? - Møter mellom innvandrere og barnevernet. : *Tidsskriftet Norges Barnevern • pp 152 - 155 • 17 Juni 2015*, ss. 152-156.
- Brottveit, G. (2018). Om forskningsdesign. I G. Brottveit, & L. D. Busso, *Vitenskapsteori og kvalitative forskningsmetoder: om å arbeide forskningsrelatert* (s. 56). Oslo: Gyldendal.
- Bufdir. (2021, 01 13). *Hva skjer i en barnevernssak?* Hentet fra Bufdir:
https://www.bufdir.no/Barnevern/Om_barnevernet/Gangen_i_en_barnevernssak/
- Bufdir. (2021, 02 09). *Slik jobber barnevernet.* Hentet fra Bufdir:
https://www.bufdir.no/Barnevern/Om_barnevernet/Om_barnevernet/
- Bunkholdt, V., & Kvaran, I. (2015). *Kunnskap og kompetanse i barneverns arbeid*. Oslo: Gyldendal akademisk.
- Busch, T. (2021). *Akademisk skriving: for bachelor- og masterstudenter*. Bergen: Fagbokforlaget.
- Bø, B. P. (2015). Det flerkulturelle barnevernarbeidet- utfordringer, erfaringer og kompetansebehov. I M. S. Kaya, A. Høgmo, & H. Fauske, *Integrasjon og mangfold utfordringer for sosialarbeiderene* (ss. 206-230). Latvia: Cappelen akademisk forlag.
- Farahi, M., Alijeva, A., Røren, C., & Østveit, T. (2020, 10 26). *Barnevernet trenger flere ansatte med innvandrerbakgrunn.* Hentet fra Fontene:
<https://fontene.no/debatt/barnevernet-trenger-flere-ansatte-med-innvandrerbakgrunn-6.47.739775.acb894a67a>
- Halvor, N. (2017). *ETIKK I BARNEVERN*. Oslo: Gyldndal Norsk forlag as.
- Halvorsen, k. (2008). *Å forske på samfunnet: en forskning i samfunnsvitenskapelig metode*. Oslo: Cappelen akademisk forlag.
- Huseby, R., & Gjørund, P. (2015). *To eller flere basiskunnskaper i gruppespsykologi*. Oslo: Cappelen damm akademisk.

- Høge, A. (2015). Vandring, tilhørighet og kulturell pluralitet. I M. S. Yaka, A. Høgmo, & H. Fauske, *Integrasjon og mangfold, utfordringer for sosialarbeideren* (ss. 99-139). Latvia: Coppelen Akademiske forlag.
- Ipsos. (2017). *Tillit til barnevernet blant personoer med innvandrerbakgrunn*. Oslo: bibliotek.bufdir.no.
- Javo, C. (2010). *Kulturens betydning for oppdrageese og atferdsproblemer*. Oslo: Univiersitetsforlaget.
- Jensen, P. (2016). *Ansikt til Anasik, kommunikasjons og familieperspektivet i helse og sosialarbeid*. Oslo: Gyldendal akademisk.
- Kane, A. A., & Myevang, R. (2018). Virkemidler for forsvarllig skjønnsutøvelse og beslutningstaking i barnevetjenester. I W. Schønfelder, S. T. Andersen, & A. A. Kane, *Handlingsrom i barnevernet* (ss. 109-127). Bergen: Fagbokforlaget.
- Kleppe, L. C. (2016). Sosialfaglig kompetanse. I I. T. Ellingsen, I. Levin, B. Berg, & L. C. Kleppe, *Sosialtarbeid en grunnbok* (ss. 139-153). Oslo: Universitetsforlaget.
- Levin, I., & Ellingsen, I. T. (2015). Relsjon i sosial arbeid. I I. T. Ellingsen, I. Levin, B. Berg, & L. C. Leppe, *sosialt arbeid en grunnbok* (ss. 112-124). Oslo: Universitetsforlaget.
- Manum, O. A. (2015, 02 01). Innvandreneres utfordring til norsk barnvevern . *NORGES BARNEVERN / NR 2 – 2015 / VOL. 92 / SIDE 140–146 / @ UNIVERSITETSFORLAGE*, ss. 140-146.
- Nordby, H. (2013). *Etikk i barnevern*. Oslo: Gyldendal akademisk.
- Oterholm, I. (2015). Skjønnsutøvelse i velferdsorganisasjoner. I I. T. Ellingsen, I. Levin, B. Berg, & I. C. Kleppe, *Sosialtarbeid en grunnbok* (ss. 171-183). Oslo: Universitetsforlaget.
- Paulsen, V., & Berg, B. (2015, 06 17). Myter eller realiteter. *Norgens barnevern*, ss. 152-155.
- Paulsen, V., & Berg, B. (2021). Myter og realiteter- innvandreneres møter med barnevernet. I V. Paulsen, & B. Berg, *Møte mellom minoriteter og barnevenet* (ss. 20-34). Oslo: Universitetsforlaget.
- Rysst, M. (2020). Kulturelle verdier og barnevernet: Ulike forståelser av "barnets beste". I H. Nordby, & A. Halså, *Verdier i barnevern* (ss. 89-112). Latvia: Kappelen damm akademisk.
- Sand, S. (2019). *Ulikhet og fellesskap, flerkulturell pedagogikk i barnehagen*. Vallset: Oplandske bokforlag.
- Sander, K. (2019, 09 05). *Estudie.no*. Hentet fra Reliabilitet: <https://estudie.no/reliabilitet/>

- Skorstad, B., & Eide, S. b. (2016). *Etikk- til refleksjon og handling i sosialt arbeid*. Oslo: gyldendal akademisk.
- Tjora, A. (2018). *Kvalitative forskningsmetoder*. Oslo: Gyldendal akademisk.
- Aadnesen, B. N., & Hærem, E. (2007). *Interkulturelt barnevernsarbeid*. Oslo: Universitetsforlaget.